

INHOUD

- 3 Van de voorzitter
- 4 Gastsprekers in de Hofkerk
- 6 Hoeveel is onze parochie u waard?
- 7 Tulpendag voor vluchtelingen
- 8 Dank – dank – dank!
- 9 Wereldgebedsdag, vrijdag 3 maart
- 10 Nieuwe katholieke versie Onze Vader
- 12 Kerstallentoonstelling wederom een ongekend succes
- 13 Kerkopenstelling
- 14 Hof der Verbeelding
- 14 Pro Petri Sede – vrienden van de paus
- 15 Koffieochtend
- 16 Veertigdagenkalender 2017 “onder de pannen”
- 16 Waar zijn de Commissie Kerk en Samenleving en het Caritasteam mee bezig
- 19 Personalia
- 26 Van de redactie
- 27 Colofon
- 28 Liturgiekalender

Het komende nummer van HOFNIEUWS zal verschijnen op:
woensdag 19 april 2017

Kopij voor dit nummer dient u in te leveren vóór:
maandag 3 april 2017

Kerkbijdragen:

t.n.v. RK Kerkbestuur Parochie HH Martelaren van Gorcum
Linnaeushof 94, 1098 KT Amsterdam.

IBAN NL 13 INGB 0000 1225 88

Stichting Restauratie Kanjermonument Hofkerk
Bankrekeningnummer: **IBAN NL 51 RABO 0334 4428 18**

VAN DE VOORZITTER

Terwijl ik dit stukje schrijf, gaan mijn gedachten uit naar pastor Leo Nederstigt, maar ook naar onze burgermeester Eberhard van der Laan en alle andere terminaal zieken in onze gemeenschap.

Wij kunnen ons druk maken over alle wat er gebeurt en gebeurd is, maar in het licht van de aanstaande dood wordt alles anders. Dan worden kleine dingen belangrijk, aandacht en tijd voor elkaar en de ander.

Onze parochie biedt de gelegenheid om voor de ander te bidden, om stil te staan bij de boodschap van het evangelie om niet alleen voor onszelf te leven. Dit nieuwe jaar is in alle opzichten roerig van start gegaan. Het geeft ons echter ook een kans om eens op een andere wijze te gaan kijken naar wat echt belangrijk is. Zoals u in dit nummer leest, staan er diverse activiteiten gepland naar aanleiding van de herdenking van 150 jaar heilig verklaring van de Martelaren van Gorcum, als ook de 500 jaar reformatie.

Hoe kijken wij hier tegen aan? Wat kunnen we leren voor ons leven in deze tijd? Hoe voorkomen we dat we ons opsluiten in onze eigen gelijk? Naast de vieringen met gastvoorgangers zal er gelegenheid zijn om met elkaar en anderen de dialoog aan te gaan. Begrip krijgen wat de ander vindt en voelt. Wat verbindt ons in wezen?

Ik nodig u van harte uit om deel te nemen aan deze activiteiten en zo de ander – die u wellicht nog niet kent – te ontmoeten.

Deze uitgave van Hofnieuws staat traditiegetrouw in het teken van de Kerkbalans. De regelmatige lezers hoef ik niet te vertellen hoe belangrijk het is om hieraan bij te dragen. Dankzij de geweldige inzet van Stichting Beheer hebben wij nu een situatie bereikt dat het kerkgebouw en pastorie goed kunnen worden onderhouden door de huurinkomsten. Nu is het tijd om de financiële situatie van de parochie te verbeteren. Sommigen geven liever geld aan het gebouw dan aan de parochie. Dat was voorheen ook hard nodig. De situatie is echter omgedraaid: onze parochie heeft een financieel tekort. Ook al hebben sommigen van u moeite met het Bisdome, besef dat 85% van uw bijdrage het voortbestaan van onze gemeenschap ten goede komt. Belangrijker nog het komt ten goede aan ieder die troost, gebed en aandacht nodig heeft. Alvast dank voor uw bijdrage.

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg
e-mail: anderegg@xs4all.nl

GASTSPREKERS IN DE HOFKERK

Traditioneel worden in de Hofkerk op een aantal achtereenvolgende zondagen in maart en april gastsprekers uitgenodigd om hun licht te laten schijnen over een bepaald onderwerp.

In 2016 wijdden de gastsprekers zich met veel overgave aan de Pauselijke Encycliek "Laudato Si", dit jaar wordt in verband met de 150^e verjaardag van de heiligverklaring van de Martelaren van Gorcum aandacht besteed aan Martelaren van toen en Martelaren van nu.

Hieronder treft u de data aan, de namen van de gastsprekers en hun onderwerp. (Aanvang 10.30 uur, m.u.v. de Vesperviering die om 15.00uur begint.)

- 5 maart *Pater Jan Stuyt sj over Pater Frans van der Lugt sj*
12 maart *Ari van Buuren over Dietrich Bonhoeffer*
19 maart *Pater Henrik Roelvink ofm over de Martelaren van Gorcum*
26 maart *Cornell Evers over Zuster Dorothy Stang*
1 april *A. v Buuren/F. de Haas over Ety Hillesum (Vesperviering)*

Op 5 maart opent **Pater Jan Stuyt** de serie met een toespraak over zijn orde-genoot Pater Frans van der Lugt (1938-2014). In 1980 ging Frans van der Lugt in Syrië werken, op verschillende plaatsten, vanaf 2011 in Homs. In januari 2014 vroeg hij in een videoboodschap via YouTube om hulp voor de mensen in Homs als gevolg van de burgeroorlog. Ondanks verschillende waarschuwingen weigerde Van der Lugt Homs te verlaten. Zolang er nog christenen in de stad woonden, wilde hij daar blijven. Op 7 april 2014 werd bekend dat Van der Lugt door pistoolschoten in het hoofd om het leven was gekomen.

Jan Stuyt (1950) is priester en jezuïet. Hij studeerde theologie in Amsterdam en was er pastoor van de Krijtberg van 1996 tot 2003.

Hij werkte verscheidene jaren voor de Jesuit Refugee Service: eerst bij de Vietnamese bootvluchtelingen in Maleisië en de Filippijnen, daarna in 1993 Bosnië en Kroatië. Vervolgens nog eens 5 jaar op het JRS-kantoor in Brussel waar hij deelnam aan het lobbywerk van kerken bij de EU voor vluchtelingen en asielzoekers. Na een korte periode als deken van Nijmegen is hij nu secretaris van de Vlaamse en Nederlandse jezuïeten met als standplaats Antwerpen.

Ari van Buuren spreekt op 12 maart over de bekende Duitse theoloog Dietrich Bonhoeffer (1906-1945), geëxecuteerd in de Tweede Wereldoorlog wegens zijn verzet tegen Hitler.

Hij voorzag de secularisatie als geen ander en schreef er inspirerend dagboek en brieven over in de gevangenis, uitgegeven onder de titel Verzet en Overgave.

Ari van Buuren is theoloog, gestalt-therapeut en intercultureel consulent.

Hij heeft ervaring in onderwijs, kerk en vooral gezondheidszorg. In het UMC-Utrecht was hij hoofd van de Dienst voor Levensoriëntatie & Geestelijke Verzorging. Zijn aandachtsgebieden zijn: spirituele groei, mystiek, retraites, poëzie, proces-begeleiding en interreligieuze dialoog (URI/ United Religions Initiative). Het gaat hem om de weg van passie naar compassie.

Hij schreef de boeken: 'De passie van leven, liefde en dood' (2009) en 'Stemsleutels – bespiegelingen over woord, stem en taal' (2015).

Verbinding is zijn kracht. Hij is actief en adviserend betrokken bij de Hofkerk en is o.a. lid van de Pastoraatsgroep.

19 maart zal **Pater Henrik Roelvink** spreken over de Martelaren van Gorcum. Het boek "Gehangen Heiligen" over de Martelaren van Gorcum, waarvan hij medeauteur is, verschijnt in juni 2017.

Henrik Roelvink (1937) is priester, theoloog en Franciscaan.

Hij vertrok in 1966 naar Zweden waar hij in diverse functies binnen de orde en wetenschap werkzaam was. In 2013 keerde hij naar Nederland terug en woont in Nijmegen in de gemeenschap van de franciscanen, waar hij twee hoofdtaken heeft. Hij is gardiaan (huisoverste) met zorg voor de broeders, en hij schrijft (nog steeds) franciscaanse artikelen en boeken, maar nu in het Nederlands.

Op 26 maart spreekt **Cornell Evers**, buurtbewoner, fotograaf en journalist. Door zijn vele bezoeken mag hij zich deskundige noemen op het gebied van Zuid Amerika. Zijn toespraak is gewijd aan Zuster Dorothy Stang (1931-2005), die als missionair werker het Amazonegebied in trok, waar ze er getuige van was dat steeds grotere stukken tropisch regenwoud werden gekapt en verwoest. Ze hielp de arme bevolking waar ze kon, vaak tegen de wensen van regering en multinationals in. Al gauw ontving ze bedreigingen. Tenslotte zat ze de gevestigde orde zo in de weg dat ze in 2005 door twee gewapende mannen werd doodgeschoten.

Cornell Evers (1951) is muziekjournalist, publicist en fotograaf. Hij was redacteur bij het popmuziektijdschrift OOR. Naast OOR publiceerde hij in bladen en kranten als Jazz Nu, Nieuwe Revu, Groene Amsterdammer, Volkskrant, HP De Tijd, Arts & Auto, Hervormd Nederland, Esquire en Residence.

Sinds 1990 reist Cornell Evers regelmatig door het Amazonegebied. In Manaus, hoofdstad van de Braziliaanse deelstaat Amazonas, werkt hij samen met lokale musici, kunstenaars, dichters en fotografen. Daar raakte hij gefascineerd door de zuster over wie hij spreekt, zuster Dorothy Stang.

Samen met Anneke Nolet beheert hij de website I Amazonia.

Op 1 april zal voor en tijdens de **Vesperdienst** aandacht worden besteed aan ETTY HILLESUM (1914-1943), een Joodse vrouw die door haar dagboeken na de oorlog grote bekendheid kreeg.

Het is de bedoeling dat tijdens de viering de spreker over zijn onderwerp een korte voordracht zal houden van 5 à 10 minuten.

Na het koffiedrinken houdt de spreker een lezing over zijn onderwerp, die ook toegankelijk is voor niet-kerkgangers en is er gelegenheid met de spreker na te praten en vragen te stellen.

Het belooft een boeiende serie voordrachten te worden. We hopen op een groot aantal belangstellenden, vanuit onze eigen parochie, maar zeker ook uit de Unie en uit de buurt.

Frans Woortmeijer

Alleen ogen die geweend hebben, kunnen helder zien

Cordaid-Bond Zonder Naam, februari 2017

HOEVEEL IS ONZE PAROCHIE U WAARD?

Hieronder treft u een overzicht aan van de bijdragen aan Kerkbalans, misintenties en de collectes.

	2016	2015	2014
Kerkbijdragen	€ 30.934	€ 37.420	€ 41.196
Collectes	€ 14.356	€ 15.832	€ 19.137
Totaal	€ 45.290	€ 53.252	€ 60.333

De dalende trend is duidelijk en willen wij als parochie doorgaan dan moeten de inkomsten echt omhoog. De kosten van het onderhoud van de kerk en pastorie zijn gedekt door de verhuur van de pastorie en zalen. Maar een kerk is meer dan een gebouw, als parochie betalen we ook voor het pastorale team, de kosten van de erediensten en de koren.

Als Locatiebestuur zijn wij nu aan het zoeken hoe wij financieel verder moeten. Graag doen wij dat in overleg met u. Als u het belangrijk vindt dat het parochiewerk doorgaat, dan willen wij aan u het volgende voorstel voorleggen:

1. Een parochiecontributie van minimaal Euro 10 per deelnemer per maand. Dit bedrag is

bovendien 100% aftrekbaar voor de belasting als u zich voor 5 jaar

hiertoe verbindt, wat u 32% tot 51% van de kosten scheelt. (zie kerkbalansbrief).

2. Aanvullend willen wij per activiteit vaker een onkostenvergoeding vragen. Daarbij denken wij aan Euro 5 per keer. Dat gebeurt al af en toe, zoals bij de filmclub en orgelconcerten en hier willen wij een goede gewoonte van maken bij alle activiteiten.

Alleen zo kunnen we er samen zorgen voor een levende parochie binnen een mooi gebouw. Meldt u zich op het kerkbalansformulier aan met een maandelijks bijdrage? Wij zullen u de komende tijd op de hoogte houden hoe deze kerkbalansactie verloopt.

Dank alvast voor uw bijdrage. Mocht u verdere vragen hierover hebben, e-mail of bel gerust het parochiesecretariaat.

Het Locatiebestuur

TULPENDAG VOOR VLUCHTELINGEN

Op een bijeenkomst van het Diaconaal Platform Amsterdam Oost (DPAO) is het idee ontstaan een dag te organiseren voor vluchtelingen die op dit moment in het AZC aan de Wenckebachweg (voorheen Bijlmerbajes) verblijven. **Zaterdag 21 januari** jl. heeft dit evenement plaats gevonden en het was een groot succes!

Met ongeveer 15 vrijwilligers, waaronder een aantal tolken (Arabisch), verzamelden we om 12 uur bij het AZC. Met 35 bewoners van het AZC, waaronder ook een groepje kinderen, vertrokken we een half uur later met de metro richting de Dam, waar het Tulpenpluk festival dit jaar plaats vond.

We hadden ons opgesplitst in 5 groepen, zodat we niet al te grote groepen in Amsterdam konden rondlopen.

De meeste mensen kwamen uit Syrië en waren veelal nog in afwachting tot hereniging met hun gezinnen. Maar ook was er in onze groep een Somalisch gezin. De zoon van 14 sprak al goed Nederlands en wilde daar ook graag mee oefenen. Een aantal spraken redelijk wat Engels, maar toen na het tulpen plukken een rondleiding volgde door Amsterdam met gidsen van Mee in Mokum, waren de Arabische tolken een welkome aanvulling.

Hoewel het een behoorlijk koude middag was, waren de deelnemers enthousiast en stelden veel vragen over de geschiedenis van Amsterdam. Om drie uur arriveerden we bij de Gelagkamer van de Diaconie aan de Nieuwe Herengracht, waar een uitgebreide lunch klaar stond. Deze lunch was aangeboden door cateringbedrijf Vijf broden en twee vissen. Na een gezellig samen zijn, zijn de bewoners weer terug begeleid naar het AZC.

Reacties waren alleen maar positief: Wat een feest! Iedereen vond het leuk: bewoners van het AZC, vrijwilligers en tolken. Volgens de tolken was het voor de bewoners een "anders dan anders-activiteit". De organisatie was goed, het programma, de (lieve) vrijwilligers.

14 februari is er weer een vergadering van het DPAO. Dan wordt er nagedacht of en zo ja welke vervolgacties er kunnen komen.

Mirjam de Wit

DANK - DANK - DANK!

Sam's Kledingactie

De opbrengst van de kledinginzameling van 5 november jl. voor Sam's Kledingactie was 510 kilo. Een mooi resultaat waarmee hulpprojecten voor ontheemden in Nepal financieel gesteund zullen worden.

Alle inbrengers heel veel dank!

Commissie Kerk en Samenleving

50-jarig huwelijksfeest

Wij willen iedereen heel hartelijk bedanken voor het vele meeleven met ons 50-jarig huwelijksfeest. De belangstelling was overweldigend. Het was een geweldige dag.

Hartelijke groet,
Trees en Klaas van Galen Last

Viering eerste Kerstdag

Ik bezocht deze viering, met een mooie mis, gezongen door het Dames- en Herenkoor. De liederen die meegezongen konden worden: daar deed ik uit volle borst aan mee. Ik zing graag. Het symboliseert, naar mijn mening, de Verbondenheid met elkaar.

Voor mij zat een echtpaar met dochter. Halverwege de viering draaide die mevrouw zich naar mij toe en vroeg: "Bent u protestant?"

Ik begreep het direct maar vroeg toch: "waarom vraagt u dat?"

Ze zei: "omdat u zo meezingt. Bent u protestant?"

Ik antwoordde: “nee, ik ben katholiek en zing erg graag”. Ik ben blijven doorzingen hoor!

Een viering waar mooi gezongen wordt, ook door de kerkgangers, daar kun je van gaan tintelen.... Ik heb de indruk dat velen? het niet meer zo goed kunnen. Misschien dat de dirigente van het koor daar een mening over heeft!

Ik hoop toch echt dat het mij blijft stimuleren om te komen.... en te zingen.

Hans Korunka

Loterij kerststallententoonstelling

Hierbij wil ik jullie heel hartelijk bedanken voor het doneren van de prijzen voor de loterij, welke de afgelopen kerststallententoonstelling gehouden is. Ik kan u melden dat de opbrengst € 409,00 is.

Er waren zoveel prijzen binnengekomen dat er niets bijgekocht hoefde te worden. Tevens wil ik iedereen bedanken, die mij met de loterij geholpen hebben.

Dus een heel mooi resultaat.

De opbrengst gaat naar de stichting Beheer van de Hofkerk voor een bijdrage aan het nieuwe vloerkleed in de sacristie. Het kleed ligt er inmiddels en u kunt zien hoe mooi het geworden is.

Als u de loterij bezocht heeft, heeft u kunnen merken hoe gezellig het daar was.

Aan het einde van het jaar is er weer een kerststallententoonstelling en een loterij. U kunt dus vast gaan sparen.

Ellie Togni

WERELDGEBEDSDAG, VRIJDAG 3 MAART

De viering dit jaar is voorbereid door vrouwen uit de Filippijnen.

Het thema voor de volwassenviering is ‘Eerlijk’ en geïnspireerd op Mattheüs 20: 1-16. Daar vinden wij de parabel over de arbeiders in de wijngaard; de arbeiders van het elfde verdienen hetzelfde als die van het eerste uur. Is dat eerlijk?! De parabel wordt gelegd naar die van de arbeiders uit Negros Occidental in de Filippijnen, waar de productie van suiker heel belangrijk is. De werknemers wonen op de plantages.

Tijdens het laagseizoen, schoffelen ze het onkruid en doen ze ander werk. Zij zijn meestal de eersten die worden gehoord in de oogsttijd. Ook vrouwen en kinderen wonen en werken op de plantages. Tijdens het oogsten van suikerriet of rijst, worden extra werknemers aangenomen. Die arbeiders hebben voor een aantal

maanden hun gezin verlaten en vragen op voorhand meestal een deel van het loon, als een soort lening, om te kunnen zorgen voor hun gezin. Omdat er over deze 'lening' ook rente moet worden betaald, blijft er van hun loon weinig over.

Vrouwen staan centraal op Wereldgebedsdag. Overal in de wereld worden vrouwen uitgesloten: in huis, werk en zelfs in de kerk. De vragen die beantwoord zullen moeten worden zijn: is men in het gezin eerlijk tegenover moeders en dochters? Is de kerk eerlijk tegenover haar vrouwelijke leden? Mogen vrouwen meebeslissen in de kerken? En wat nog belangrijker is: kennen vrouwen hun rechten en kunnen de rechten van vrouwen de economische en sociale rechtvaardigheid beïnvloeden?

Wereldgebedsdag heeft een lange traditie en wordt gehouden op de eerste vrijdag van maart. In 1887 riepen Amerikaanse vrouwen tot een gebedsdag in hun land. Deze oproep is uitgegroeid tot wereldwijde dag van gebed en inmiddels in 183 landen. Nederland doet sinds 1929 mee met de viering en wel op ruim 500 plaatsen. De orde van dienst wordt ieder jaar voorbereid door vrouwen uit telkens een ander land.

Wereldgebedsdag verenigt vrouwen/mensen over de hele wereld in een keten van gebed. Het wil mensen inspireren om in actie te komen. De hele dag zullen overal in de wereld gebedssamenkomsten plaatsvinden waardoor er 24 uur lang wordt gebeden. Door de Wereldgebedsdag bevestigen mensen/vrouwen, dat gebed en actie onafscheidelijk zijn en dat beide invloed hebben in de wereld.

Viering Wereldgebedsdag

Vrijdag 3 maart a.s., 19.30 uur
Koningskerk, Van 't Hofflaan 20,
Amsterdam.

Deelnemers:

Gemeente De Bron, Katholieke
Parochie H.H. Martelaren van
Gorcum en EBG Koningskerk.

NIEUWE KATHOLIEKE VERSIE 'ONZE VADER'

We lopen wat achter in de Hofkerk. Sinds 27 november vorig jaar, de eerste Advent, wordt in Nederland en België een nieuwe versie van het Onze Vader in de liturgie gebeden. De Nederlandse Bisschoppenconferentie had besloten dat de nieuwe vertaling van het Gebed des

Heren vanaf die datum werd ingevoerd. Dat gebeurde gelijktijdig in Nederland en Vlaanderen. Decennia lang bleek het niet mogelijk om tot een gezamenlijke tekst van het Onze Vader te komen voor het Nederlandse taalgebied.

Een gezamenlijke commissie zorgde daar nu voor. Alle betrokkenen, de Nederlandse en Belgische Bisschoppenconferenties en de Romeinse Congregatie voor de Eredienst hebben hun goedkeuring verleend aan de wijziging.

De nieuwe vertaling komt op verzoek van deze 'Congregatie voor de Goddelijke Eredienst en de Discipline van de Sacramenten' in Rome, die het liefst ziet dat in één taalgebied hetzelfde Onze Vader gebeden wordt. Ondanks verwoede pogingen slaagden Nederland en Vlaanderen er maar niet in om bij de liturgievernieuwing na het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) met een gezamenlijke tekst van het Onze Vader te komen.

Bisschop Jan Liesen van Breda is de referent voor de liturgie. Liesen: "De bisschoppen begrijpen dat het niet gemakkelijk is voor sommige gelovigen van de oude vertrouwde versie van het Onze Vader over te gaan naar de nieuwe vertaling. Een gelijkaardige moeilijkheid deed zich ook voor, toen bij het verschijnen van het Altaarmissaal in 1979 vertrouwde teksten werden vervangen door andere formuleringen in de eucharistie. Maar uiteindelijk is ook toen een snelle gewenning mogelijk gebleken.

Het is mooi en verheugend dat Nederland en Vlaanderen nu dezelfde tekst van het Onze Vader kunnen gaan bidden."

Nieuwe versie

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.

Oude versie

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
Op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen
hun schuld vergeven:
en leid ons niet in bekoring
maar verlos ons van het kwade.

Vanaf de Aswoensdagviering, 1 maart, zullen wij de nieuwe versie gaan bidden.

Coen van Loon, diaken & de pastoraatgroep

KERSTSTALLENTENTOONSTELLING

wederom een ongekend succes

Op zondag 8 januari sloot de kerststallententoonstelling haar deuren.

Op dat moment hadden ruim 2650 bezoekers de tentoonstelling bezocht, het grootste aantal ooit in het bestaan van de tentoonstelling sinds 1989.

Dit jaar lag het accent op miniaturen. Kerstgroepjes met een maximale grootte van 7 cm. Van de totaal 300 kerstgroepen oogsten de collectie van 200 miniaturen veel bewondering, maar ook de Hollandse groepen en het grote kersttafereel uit de Provence.

Het succes was mede te danken aan de publiciteit middels het EO-programma 'Geloof en een Hoop Liefde', maar ook de vele aankondigingen op Radio Noord Holland.

Op de zondag van de Faire Kerstfair bezochten ruim 900 bezoekers de tentoonstelling. Ook tweede Kerstdag kende een ongekend aantal van bijna 500 bezoekers. De bezoekers kwamen van heinde en ver, zoals uit Zoetermeer, Den Bosch, maar ook uit Limburg en uit de Achterhoek en Zeeland.

Velen hebben hun bijdrage geleverd aan het welslagen van deze tentoonstelling, waaronder de verzamelaars van miniaturen uit de gezamenlijke parochies van de unie Clara en Franciscus. Een speciale dank gaat uit naar Intratuin Wielinga voor het beschikbaar stellen van kerstbomen voor zowel de aankleding op de kerstfair, maar ook rond de kerststal in de kerk en het voorportaal. Ook gaat dank uit naar het administratiekantoor van Schaik, waar gedurende de tentoonstelling banners voor het raam mochten hangen om zo aandacht op de tentoonstelling te vestigen.

Als dank voor een ieder die aan de tentoonstelling zijn of haar medewerking heeft verleend is er een dank-je-wel-avond georganiseerd, waar onder het genot van een hapje en een drankje het succes van de tentoonstelling nogmaals is beleefd.

Was u dit keer niet in de gelegenheid de tentoonstelling te bezoeken dan hoeft u geen jaar meer te wachten. Ook dit jaar zal er weer een kerststallententoonstelling plaatsvinden, houdt u hier voor de media in de gaten. De plannen voor de volgende tentoonstelling zijn alweer voorzichtig aan het papier toevertrouwd.

Mocht u in uw nabijheid horen dat een Kerstgroep dakloos wordt dan mag u altijd contact met mij opnemen, zodat de kerstgroep toch een goed onderkomen kan krijgen.

Tenslotte een hartelijk dank aan alle belangstellenden die de tentoonstelling hebben bezocht.

Mede namens alle Tentoonstelling medewerkers,
Bert Hilhorst

KERKOPENSTELLING

Veel mensen weten het, maar meer mensen weten het niet: 2x per maand is de Hofkerk op zondagmiddag open van 12.30 tot 14.30 uur voor iedereen die in de kerk geïnteresseerd is. Dat kan zijn om rustig even te mijmeren en een kaarsje op te steken, maar het kan ook uit belangstelling voor de prachtige gebrandschilderde ramen en de kloeke architectuur van Alexander Kropholler zijn.

Een team van zeven vrijwilligers wisselt elkaar af om als kerkwacht aanwezig te zijn en uitleg te geven aan de belangstellenden.

Tevens is er een poule van drie organisten die tijdens de openstelling met groot enthousiasme fijne muziek op ons prachtige orgel ten gehore brengen. Helaas weten nog te weinig mensen van deze veertien-daagse openstelling.

De data vindt u op onze website: <http://hofkerk.amsterdam/open-kerk/>.

En.... een klein beetje reclame bij uw burens, familie of vrienden is nooit weg!

Frans Woortmeijer

Iedere tweede donderdag van de maand wordt er in de Zoetmulderzaal van de Hofkerk een film getoond vanuit de Hof der Verbeelding. Binnen een gekozen thema worden steeds een aantal films getoond. Met elkaar bekijken en bespreken we de film (gespreksleider is pastor Ari van Buuren) in een gezellige en intieme sfeer.

Binnen het thema **(Over)leven met een handicap**, staat voor de komende maand nog één film op de rol:

Donderdag 9 maart 2017

Een Frans-Amerikaanse film uit 2007 van Julian Schnabel.

Op 8 december 1995 kreeg Jean-Dominique Bauby, journalist bij het Franse 'Elle' en pas 43 jaar oud, een beroerte. Hij raakt in een coma en als hij bij bewustzijn komt, blijkt dat hij over zijn hele lichaam verlamd is, met uitzondering van één oog. De film vertelt over deze waar-gebeurde gebeurtenissen en hoe Bauby opgesloten zit in zijn niet functionerende lichaam. Zijn ene werkende oog wordt zijn enige band met de buitenwereld, door simpelweg 1 keer te knippen voor 'ja' en twee maal voor 'nee'.

De film start om 20:00 uur; om 19:30 opent de zaal en staat er een kopje koffie of thee voor u klaar. Na de film kunt u als u wilt nog even napraten onder het genot van een drankje. Er wordt een kosten-dekkende bijdrage van € 5,= gevraagd.

Wij zouden het leuk vinden nieuwe mensen te zien op te filmavonden. Bent u nog nooit geweest: kom eens kijken; het is de moeite waard! Natuurlijk zien wij ook graag de regelmatige bezoekers weer ☺

Mirjam de Wit – namens Hof der Verbeelding

PRO PETRI SEDE - Vrienden van de paus

Sinds kort ben ik lid van de vereniging Pro Petri Sede welke actief is in België, Nederland en Luxemburg. De belangrijkste doelstelling van deze vereniging is steun geven aan de paus. Dat doen de leden door het inzamelen van giften die de paus gebruikt om te strijden tegen de armoede in de derde wereld, hulp te bieden aan bedreigde Christenen in Syrië en Irak, mensen te ondersteunen die het slachtoffer worden

van natuurrampen, oorlogen of hongersnoden en ziekenhuizen, scholen en kerken te bouwen voor de armste gemeenschappen.

Paus Franciscus bepaalt zelf naar welke projecten de financiële steun gaat. Een delegatie van Pro Petri Sede gaat tweejaarlijks op bedevaart naar Rome waarbij de giften persoonlijk aan de paus worden overhandigd. Het ligt in de bedoeling om hem in februari 2018 een bedrag van € 100.000,- te geven. De helft van dat bedrag is reeds bijeen. Ik heb mijzelf ten doel gesteld dit jaar minimaal € 500,- aan giften bij elkaar te krijgen voor Pro Petri Sede. Helpt u mij daarbij door een (kleine) donatie te doen? Spreek mij aan in de kerk of neem contact met mij op via tel. **0644896799** of mail: **renevaneunen@gmail.com**

De vereniging houdt ook de herinnering aan de Pauselijke Zouaven levend en is verbonden met het Zouavenmuseum in Oudenbosch. De Zouaven waren een infanterie-eenheid van de Kerkelijke Staat in de periode 1861-1870. Via voorouders aan mijn moeders kant ben ik verwant aan een Zouaaf; Johannes Hilhorst. Deze achternaam is natuurlijk zeer bekend in onze kerk en het is extra bijzonder dat het hier om de (over)grootvader van Jan, Mariëtte en Bert Hilhorst gaat.

U kunt voor € 18,- per jaar ook lid worden van Pro Petri Sede. U ontvangt daarvoor vier keer in het jaar een prachtig tijdschrift met veel informatie zoals brieven van de paus zelf, een inhoudelijke uitleg over zijn werk en teksten, artikelen over barmhartigheid en geloofsverdieping. Als u wilt weten hoe u lid kunt worden, neem dan eveneens contact met mij op.

Een bekende oproep van paus Franciscus is: "Gedenk in Barmhartigheid armen en onderdrukten". Pro Petri Sede ondersteunt deze oproep van harte en diens leden noemen zich dan ook met vreugde 'Vrienden van de paus'.

René van Eunen

KOFFIEOCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje? Dan bent u van harte welkom 1x in de maand op de dinsdagochtend in de pastorie.

Linnaeushof 94 van 10.00 – 12.00 uur.

De eerstvolgende koffieochtend is dinsdag 21 februari. De Valentijnkoffieochtend.

De koffieochtend van **maart** komt te vervallen!

Dinsdag 18 april is er weer een koffieochtend. Met Netty Disch is er een nieuwe start gemaakt. U bent van harte welkom!

VEERTIGDAGENKALENDER 2017:

'Onder de pannen'

In de veertigdagenkalender van 2017 heeft ds. Joke van der Velden het over onderdak vragen, willen, bieden, creëren en verlenen.

De jaarlijkse kalender biedt met verhalen, Bijbelteksten, recepten en gedichten een voorbereiding op het Paasfeest. Dit keer luidt het thema 'Onder de pannen'. Daarover schrijft Van der Velden:

'U die in het bezit bent van deze kalender bent ongetwijfeld 'onder de pannen'. Dat is verheugend want het wil zeggen: u hebt een plek om te wonen, in staat om de kalender aan te schaffen en u bent zelfs bezig met de voorbereiding op het Paasfeest. Het thema van deze veertigdagenkalender is 'onder de pannen' en dat is meer dan onderdak hebben zoals u zult merken.'

Graag verkoopt Janneke de Bruin ook dit jaar weer deze kalender. De prijs is € 3,50. Hiervan gaat 1 Euro naar het scholenproject in het vluchtelingenkamp in Libanon.

U kunt bestellen via e-mail: jdebruin53@kpnmail.nl

WAAR ZIJN DE COMMISSIE KERK EN SAMENLEVING EN HET CARITASTEAM MEE BEZIG?

Bij het opnieuw vorm geven aan de Commissie Kerk en Samenleving kun je niet over één nacht ijs gaan. Ideeën komen en gaan en hierbij moet kritisch bekeken worden wat haalbaar is en wat niet. Het is fijn dat oud-leden van deze commissie positief hebben gereageerd op het feit dat ondergetekende en Mirjam de Wit hiermee aan de slag zijn gegaan. Dat geeft steun. Daarbij zij gezegd dat ook wij geen supermensen zijn en niet alles altijd zal lukken. De afgelopen tijd zijn er gelukkig al een aantal goede activiteiten geweest.

Graag benoem ik ze hieronder.

Rommelmarkt en DPAO

Namens onze kerk hebben pastor Coen van Loon, Mirjam en ik zitting in het Diaconaal Platform Amsterdam-Oost (DPAO). Dit is een samenwerkingsverband van negen kerken uit Oost.

Onze eerste grote activiteit was het organiseren van een rommelmarkt op 1 oktober jl. in 'De Bron'. Dit idee van Harda van Wageningen bleek een groot succes. Na aftrek van kosten hadden we € 850,- opgehaald voor de Voedselbank.

Ik spreek ook namens Mirjam als ik zeg dat het een groot genoegen was om die dag met iedereen uit de andere kerken te werken en dan ook nog eens zo'n geweldig resultaat te behalen! Het is de bedoeling de rommelmarkt ieder jaar te herhalen, elke keer in een andere kerk. Op 21 januari had de Tulpendag plaats op de Dam. Mirjam was hierbij aanwezig, elders in dit Hofnieuws schrijft zij daarover.

Kledinginzameling

In de ochtend van 5 november voegden Mirjam en ik ons bij Ady Karsten en Wim Merlijn. Het was weer tijd voor de kledinginzameling voor Sam's Kledingactie welke twee keer per jaar door onze kerk wordt gehouden.

Er werd 510 kilo ingezameld. Veel dank aan iedereen die spullen heeft gebracht! Het was goed om dit samen met Ady en Wim te doen en te horen over hun ervaringen. Het mag hier dan ook gezegd worden dat zij groot respect verdienen voor hun jarenlange inzet voor deze kledinginzamelingsactie.

Sinterklaas

Op 27 november hadden wij een diaconale Sint in ons midden. U kon levensmiddelen cadeau doen aan de Sint en wat fijn dat u daar gehoor aan heeft gegeven. Sinterklaas kon een mooie hoeveelheid bij de Voedselbank afleveren. Het lijkt mij mooi om dit jaar met de Sint geld op te halen voor de Sinterklaasbank. Zo blijft het Sinterklaasfeest ook leuk voor kinderen waarvan de ouders weinig of niets te besteden hebben.

Het is nog niet duidelijk of dit ook inderdaad het doel wordt. Dit wordt nog besproken binnen onze kerk en wellicht kan hier in het DPAO over gepraat worden.

Vluchtelingen

In het DPAO wordt vaak aandacht besteed aan vluchtelingen. Via één van de leden daarvan ben ik in contact gekomen met de katholieke Yousaf uit Pakistan die met zijn zoon van 7 verbleef in het AZC Wenckebachweg, de voormalige Bijlmerbajes. In Pakistan worden christenen op allerlei manieren onderdrukt.

Yousaf had al maanden geen kerkviering meer bijgewoond en wilde graag in contact komen met andere mensen. Ik heb hem opgebeld en uitgenodigd om op 4 december de Eucharistieviering in onze kerk bij te wonen.

Hij reageerde heel blij. Mirjam en ik hebben hem en zijn zoon om half 10 opgehaald bij het AZC. De hele viering zaten zij naast mij en het was ontroerend om hun reacties te zien.

Na de viering kregen ze in de koffiebeuk ook volop aandacht waarvoor ik mijn medeparochianen dankbaar ben. Intussen zijn Yousaf en zijn zoon weer terug in Pakistan en het gezin schijnt nu in een veiliger gebied te wonen. Ik hoop dat we vaker vluchtelingen kunnen uitnodigen in onze kerk. Daarbij moeten we ook zeker denken aan vervolgte christenen.

Voedselbank

Onze kerk is actief voor de Voedselbank. In boxen achterin de kerk worden levensmiddelen en emballagebonnen gedeponneerd. In de box voor emballagebonnen wordt soms ook contant geld gedaan. Van de bonnen en het contante geld koop ik regelmatig voedsel dat bij de andere levensmiddelen gevoegd wordt.

Sinds augustus tot nu kon ik van het geld en de emballagebonnen in totaal voor zo'n € 40,- aan levensmiddelen kopen. Ik hoop dat meer mensen emballagebonnen willen inleveren voor dit doel!

Bert Hilhorst brengt alles om de paar weken naar de Voedselbank in Amsterdam-Oost.

Voorheen ontfermden Kees en Netty Disch zich over de boxen waarvoor wij ze hartelijk danken.

Hulp

Het is belangrijk dat mensen met problemen weten dat ze ons om hulp kunnen vragen. Wij gaan dan kijken wat er aan gedaan kan worden. De ene keer zal men in contact gebracht worden met externe professionele hulp en de andere keer is (eerst) een gesprek met de pastor nodig.

Nieuwe activiteiten

Er wordt nagedacht over nieuwe activiteiten vanuit de commissie, zoals een goedkope of gratis open maaltijd. Dit idee is geïnspireerd op de Franciscustafel van Sant'Egidio. Om nieuwe activiteiten te ontplooiën zijn meer vrijwilligers in het Caritasteam nodig. (We spreken van Caritasteam bij al het uitvoerende, de commissie is er voor het bestuurlijke.)

Dus wij heten u graag van harte welkom als vrijwilliger.

U leest het, er zijn dingen in beweging binnen de Caritas van onze kerk!

René van Eunen
Voorzitter Commissie Kerk en Samenleving

PERSONALIA

Onze overledenen:

Nellie de Hoog – Leerintveld 103 jaar

Dat ze 100 werd, was eigenlijk wel een wonder.

Als kind van vijf verdronk ze bijna, ze kreeg water in haar longen, was veel ziek, mocht niet werken.

Ze groeide op in de Nieuwmarktbuurt, de Mozes en Aaron was haar kerk, de paters Franciscanen kwamen graag bij hen thuis. Wat was de mooiste tijd van uw leven? 'Mijn jeugd, natuurlijk! Alleen de oorlog heeft zoveel verpest'. Ze trouwde in 1937 met Jan van Dam, hij voer op de KNSM ('de Kan Niet Slechter Meer' zei hij altijd).

In 1943 werd hij door de Duitsers 'gevorderd'. Hij is nooit meer teruggekeerd. 'Vermist. Dat is erg'. Ze moest een advocaat in de hand nemen om een verklaring te krijgen, dat hij gestorven was.

Zo stond ze alleen voor de opvoeding van haar zoon. Daar ging ze voor, gesteund door haar vader. 'Je komt door alles heen, het feit ligt er, je kunt er niets aan veranderen. In Gods hand mag je geen pruimtabak leggen'.

In 1961 trouwde ze met Roel de Hoog, die ze kende via haar zus. Hij gaf haar zijn naam: mevrouw de Hoog. Zij woonden bij de Nieuwmarkt gezellig tussen vele studenten. Toen braken in de jaren '70 de Metrorellen uit. Nellie gooide geen stenen naar de politie, maar de krakers kregen van haar elektriciteit en erwtensoep. Nog had ze met enkele studenten van toen contact.

Ook zij moesten verhuizen. Ze kregen een woning in de Christiaan de Wetstraat en werden parochianen van de Christus Koning. Het was de buurt, waar Roel vroeger woonde. Hij stierf in 1985. Ze zou wat meer uitzicht willen hebben, maar verder woont zij er goed te midden van vele buitenlanders. 'Wij hebben respect voor hen, en zij voor ons. Met het Suikerfeest komen zij ons koek brengen'.

Mevrouw de Hoog was een tevreden mens. 'Je moet het nemen zoals het komt, je kan zoveel willen'. Ze is tamelijk gezond en goed bij de tijd. Het lopen gaat allemaal niet zo vlot meer, maar op haar koppie kan menigeen jaloers zijn. Ze weet alles nog van waar en wanneer, en kent 10 telefoonnummers uit haar hoofd, o.a. dat van de pastorie.

Hoe is het om 100 te worden? 'Ach, ik vind het fijn om hier te zijn, maar je mist zoveel, mijn zusters, iedereen is dood'. Haar zoon Ton, die veel gereisd heeft en lang in Spanje woonde, is zo'n vijf jaar geleden bij haar ingetrokken. 'Haar ogen moesten geopereerd. Iemand moest die druppelen. Ik heb alles achtergelaten en ben naar hier gekomen. Ze is niet lastig. Ze verstaat me toch niet.' Hij zorgt voor haar met veel humor.

Zo leefde ze en werd 103, onze oudste parochiaan. 'Heb je het nog naar je zin?' vroeg ik. 'Ja, maar boven zal het ook goed zijn. Hij is toch niet voor niets voor ons allemaal gestorven?'

Op 1ste kerstdag stierf ze.

(N. Essen)

Rie Venneman 101 jaar

Ze werd geboren 2 april 1915 in de Reinwardstraat, in de Bonifatiusparochie. Haar vader werkte bij de spoorwegen. Van hem kreeg ze de reislust in haar bloed. Haar moeder kwam uit een gezin van elf kinderen. Van haar kreeg ze een grote familie vol neven en nichten. Van hen samen kreeg ze een grote zus: Bep. Die was toen 7 jaar, zorgzaam, vol liefde voor dat levende popje. 91 jaar zouden zij verbonden zijn. En samen kenden zij een mooi en goed leven. Samen verzorgden zij hun ouders. Vader stierf in '58 en moeder in '63.

Het was heel vanzelfsprekend, dat Bep en Rie daarna bij elkaar bleven. Een huwelijk kwam niet op hun weg. Rie werd onderwijzeres. 42 jaar. 10 jaar was ze kwekeling met acte in de Haarlemmerhouttuinen, dat verdiende weinig, blij was ze met de aanstelling op de Bonifatiuschool in haar vertrouwde parochie.

De kapelaan had tegen de pastoor gezegd: 'Die moet je benoemen. Die is hier geboren'.

Rie hield van kinderen. Anders word je geen onderwijzeres. En onderwijzeres word je niet vanuit een boekje, maar dat leer je vanuit de klas. Zo sprak Rie. Rie heeft van de school genoten, altijd had ze de 3^e klas. Ze was de baas in de klas, 'de kinderen konden met mij de kachel niet aanmaken'. Maar ze raakte hen ook. IJsvrij. 'Juf, gaat u ook schaatsen?' Misschien was het wel om haar te plagen. Want juf trok wat met een been. Toen vertelde Rie het verhaal van haar kinderverlamming, dat ze geboren was met een krom beentje. En dat ze als kind van 9 jaar daarvoor geopereerd was in Leiden. Nooit was het zo stil in de klas. De kinderen waren er trots op, dat zij dat mochten weten.

Maar naast de school waren er ook de vakanties. Veel hebben 'de dames Venneman' van de wereld gezien. Hoe mooi is de wereld. Wat jammer, dat de mensen er dikwijls zo'n puinhoop van maken. Na moeders dood verhuisden zij naar de Arntzeniusweg.

Zo kwamen ze in onze parochie en werden trouwe parochianen. Hier voelden zij zich thuis. Toen de jaren begonnen te tellen en ze gingen nadenken over afhankelijk worden en de gebreken van de oude dag, schreven zij zich in voor St. Jacob.

In 2003 gingen ze daar wonen. Beb werd 98 jaar. Op goede vrijdag 2006 stierf ze. Rie troostte zich met de woorden: ik gun je een zalig paasfeest in de hemel, geen via dolorosa hier op aarde. Zij was toen 91 jaar. Rie zou Bep 10 jaar overleven.

Een geliefde uitspraak van haar was: **Oud worden is een gunst. Oud zijn is de kunst.**

Tevreden was ze in Jacob. Jacob moest sluiten. In De Diem vond ze een nieuwe plek. 'Jacob was goed. De Diem is ook goed.' Als ik Rie bezocht, dan zag ik, dat het leven haar zwaar viel. Hoe moeizaam was het om met haar te praten. Tot het opeens veel beter met haar ging. Een nieuw gehoorapparaat? Neen, het was haar 100ste verjaardag. 'Iedereen heeft zin in een feestje. Ik moet 100 worden.' Die mijlpaal gaf haar energie, perspectief, plezier, maar begrijpen deed ze het niet: Waarom mag ik in Godsnaam 100 worden? Heel gezellig vierde ze haar 100ste verjaardag. Ze werd 101, en levensmoe was ze niet. 'Onze Lieve Heer mag me best komen halen. Maar hij stuurt me geen kaartje'. Uiteindelijk kwam dat briefje van boven.
(N. Essen)

Dientje Amelsbeek - de Grefte 89 jaar

Ze was enigst kind. Ze groeide op in de Hoogte Kadijk, de Anna was haar parochiekerk.

Ze ging naar de Mulo. Ze kon goed leren, haalde hoge cijfers, behalve voor gedrag, een 5 kreeg ze, want ze kon niet stil zitten, en ze zei wat ze op haar hart had.

Het was inmiddels oorlog. Een zware tijd voor Joop Amelsbeek. Hij moest naar Duitsland, weigerde werk, kwam in Spandou, in de strafgevangenis, maakte de bombardementen op Berlijn mee, zag de dood in de ogen. Hij overleefde de oorlog. Joop mocht feestelijk de bevrijding vieren, toen vanaf 25 juni 1945 de lichten weer gingen branden. Drie dagen werd er feest gevierd op straat. Op de laatste dag vroeg hij zijn buurmeisje ten dans. Dat was Dientje. Zij kregen verking en trouwden in 1947, een huwelijk van bijna 55 jaar.

Zij bleven op de Hoogte Kadijk en kregen een woning met ruimte voor een groot gezin. Joop werd kleermaker. De kostuums werden 's avonds mee naar huis genomen. Dan kroop hij achter de naaimachine en Dientje assisteerde hem. Zo verdienden zij wat extra centen. Want kinderen kwamen er. 10 kinderen werden hen geboren. Dat bracht grote vreugde, maar ook groot verdriet. Winfried stierf, 7 maanden nog maar. Kick, de oudste, 32 jaar oud. Zijn dood was moeders grootste verdriet. Maar ook de jongste stierf, een meisje. Ze had maar kort, heel kort geleefd. Het leven gaat verder. Het leven vraagt je aandacht. Veel later kwam de tijd om bij haar stil te staan. 'Ze bewoog haar armpjes', zei ze. 'Ze is toch je kind. Je hebt haar 9 maanden gedragen'. Kinderen baren was voor haar overigens een makkie. Ze waren er zo uit.

Maar dan begint het pas. Altijd was ze er voor hen. Bij de aanrecht had ze een plekje, daar kon je gaan zitten, daar kon je met haar praten. De kinderen hadden een heerlijk ouderlijk huis.

Onvergetelijk waren de vakanties, met opa en de oma's, met vriendjes en vriendinnetjes, allemaal naar de boerderij. Geweldige tijden. Maar koken, wassen, waterputten, eten klaarmaken, brood snijden, zes broden per dag, 72 sneetjes. Dat stopt niet. Moeder had nooit vakantie.

In 1963 kwamen ze te wonen op de Hogeweg, in onze parochie. De kinderen vlogen uit, en Joop kwam thuis. Thuis? 's Winters waren ze in Portugal, hun tweede vaderland, en 's zomers gingen ze naar Ermelo, naar de camping. Hoe gunden hun kinderen hun ouders

deze onbezorgde jaren. En het leven werd nog mooier, want de kleinkinderen kwamen!

Dan werd Joop ernstig ziek. Hij stief, 81 jaar oud, november 2001. Dientje miste Joop, maar ze had genoeg om voor te leven. Het huis op de Hogeweg was te groot voor haar alleen. Toen haar gezondheid problemen gaf, vond ze een klein huisje in Amsterdam Noord tegenover Ella, haar jongste dochter. Maar meer zorg had ze nodig.

Zo'n zes jaar geleden kreeg ze haar appartement in het EDD. Daar was ze lang heel tevreden in haar mooie kamer met dat fraaie uitzicht. Blij was ze, dat haar kinderen, kleinkinderen en ook achterkleinkinderen trouw op bezoek kwamen. Ja, iedereen kwam graag bij haar. Iedere verzorgster prees haar kinderen. 'Ik heb hen goed opgevoed', zei ze. Het enige wat ze miste was de kerk. Rond de grote feesten bracht ik haar de H. Communie. Daar was ze heel blij mee. 'Nu is Onze Lieve Heer heel dichtbij' zei ze. 'Ja, dat Onze lieve Heer hier op aarde had rondgelopen. Zo bijzonder. God zal wel mopperen, zoals het hier nu op aarde toegaat'.

Lang ging het haar goed. Dankbaar was ze voor wat het leven haar had gegeven. Een enigst kind, en nu met zo'n grote familie! De laatste weken werden zwaar, haar dood was een verlossing.

(N. Essen)

Ady Karsten – de Natris 89 jaar

Ze was de spil van een hecht en warm gezin. Dat was ze ook al van het gezin, waarin zij geboren was. Zij kwam uit een groot gezin, dat woonde in de Jordaan en later in Zuid en de Baarsjes.

Haar vader had een slagerij, moeder stond in de winkel, en de jonge Ady zorgde dan voor de kleintjes. Ze hadden het goed tot de crisis kwam en de oorlog met armoede en honger. De oudste kinderen zochten een goed heenkomen ergens op het platteland. Miep liep naar Westfriesland en vond werk in de huishouding in Ooster Blokker.

Zij kreeg verkering met Jan Mak. Hij was bevriend met Kees Karsten, korporaal bij het Corps Mariniers. Miep trouwde en bleef in Blokker. Als haar ouders haar daar bezochten, ging Ady wel eens mee. Zij viel op. Een mooi meisje. Zij viel Kees op. In Blokker waren meisjes genoeg, maar hij wilde die ene, dat meisje uit Amsterdam. Zij trouwden in 1954.

Kees was een harde werker, een zakenman, die overal handel in zag. Soms was hij rijk, dan weer wat minder. Maar Ady steunde hem door dik en dun. Zij was coupeuse. Haar handen konden van niets het mooiste maken.

Vier kinderen kregen zij: Wim, Ady, Marijke en Ineke. Zij hadden het goed met elkaar. Het was een gezellig huis. Iedereen was welkom. Moeder kookte en braadde. Als er iets te vieren viel, was het feest. Mooie jaren kenden zij. Mooie reizen maakten zij. Maar toen mams weer eens moest horen, dat kleinkinderen nog veel leuker zijn dan eigen kinderen, viel ze op de knieën en bad de lieve Heer, 'geef ons toch één kleinkind, Heer'. Drie kregen zij er. Heerlijk om opa en oma te zijn.

Tot haar 80ste kende moeder Ady samen met Kees mooie jaren. Maar toen werd ze ernstig ziek. Ze werd een mensje van de dag. En dat werd sterk vermeerderd door de zo plotselinge dood van André, de man van Marijke, haar schoonzoon. Nu vier jaar geleden. Een enorm verdriet, dat ze nooit echt te boven kwam. Vader Kees zorgde met veel liefde voor zijn Ady. 'Als ma goed verzorgd is, dan ben ik gelukkig.'

Nu ruim een jaar geleden kwamen zij te wonen op het Robert Kochplantsoen in een prachtig appartement met dochter Ady in de buurt. Hoe blij waren ze daar te mogen wonen.

Vlak voor kerst bezocht ik hen daar. Twee lieve mensen, die het fijn hadden met elkaar.

De Westfriese nuchterheid en de Amsterdamse gezelligheid. Wat een combi. Na nieuwjaar werd Ady heel ziek. In vrede is ze gestorven. 'Ik ga naar mijn vader'.
(N. Essen)

Greet Frijhoff – Jacobs 80 jaar

Greet Jacobs woonde in Betondorp. De Jacobsen waren een katholieke familie met een grote verering voor Franciscus. Ieder kind had Franciscus in zijn naam. Zo ook Greet: Margaretha Francisca. Zondags ging ze naar de kerk.

Op verlof van zijn militaire dienst gluurde Henk Frijhoff met zijn vriend Nico van Beers door de deuren van de H. Familie: zit er nog wat leuks in de kerk? Daar zag hij Greet. Vijf jaar hadden zij verkering. Toen trouwden zij. 1956.

Het was de tijd van de grote uitstroom naar Canada. De broers van Greet zaten daar al.

Henk en Greet gingen ook. Daar werd zoon Garry geboren. Het ging goed in Canada. We hadden daar alles, vertelde Garry. Een mooi huis in een gezellig dorpje met een grote auto voor de deur. En hij sprak alleen maar Engels. Zijn ouders spraken alleen Nederlands, als hij iets niet mocht horen. Maar toch, altijd bleef Nederland trekken. In '71 kwamen zij terug en bleven.

De verrassing van hun leven was in '74 de geboorte van Daniëlle. 17 jaar na Garry.

Greet en Henk konden hun geluk niet op. Nog eens pappa en mamma. En snel daarna kreeg Garry verkering met Yvonne, zodat Danielle aan opvoeders niet tekort kwam. Het was een bijzonder gezin vol liefde en zorgzaamheid.

Greet was een creatieve vrouw. Ze kon maken wat ze wou. Kleren maakte ze voor haarzelf, haar kinderen, en later voor haar kleinkinderen, maar ook voor haar neven en nichten in Canada. De nichtjes trouwden in een trouwjurk van tante Greet.

In 1981 was Greet in tranen, want Garry ging het huis uit. Maar in '86 danste ze, want Yvonne was zwanger. Geweldig vond ze het om oma te worden.

Het was ook in die jaren, dat Henk ziek werd. Wat heeft hij niet allemaal gehad. Henk bleef nuchter, hij had een rugzakje. 'Nog een tumor? Die kan er ook nog wel in. Vechten deed hij, niet klagen, en genieten van elke dag, die hem werd gegeven. 23 jaar was hij ziek, soms heel erg ziek. Hij stierf oktober 2005.

Het was een groot verdriet, bijzonder voor Greet. Zij waren zo close met elkaar. Hoe heeft zij hem gemist. 'Ze zijn weer samen', stond er op de circulaire.

Maar toch. Ook weer brak het licht door in die donkere dagen. Want Danielle werd zwanger en Kyan werd geboren. Kyan. Die is door Henk gestuurd, een gift van boven, hij, oma's kleine manneke. Die hoef ik met niemand te delen, zei Greet.

Zo leefde Greet, alles voor haar gezin, voor zichzelf hoefde ze niets. 'Ga nog eens naar Canada!' Maar zonder pa vond ze dat niet leuk. Ze bleef liever thuis. Daar kan je niets gebeuren. Maar toch wist heer Alzheimer haar te vinden.

(N. Essen)

VAN DE REDACTIE

Tijdens een redactievergadering in december jl. werd besloten Hofnieuws en Saamhorig voortaan tegelijk te laten verschijnen. Dit betekent o.a. dat Hofnieuws nog maar 5x per jaar verschijnt en dat de bezorgers beide bladen tegelijk kunnen bezorgen.

De verschijningsdata voor Saamhorig in 2017 waren al bekend tijdens deze redactievergadering en daarop zijn de data van Hofnieuws aangepast.

Dit had tot gevolg dat de reeds aangekondigde verschijningsdatum van Hofnieuws niet 25 januari werd, maar woensdag 15 februari.

Dat veel parochianen dit niet wisten is mij duidelijk geworden door het grote aantal telefoontjes dat ik kreeg. Niet alle parochianen worden bereikt met een digitale nieuwsbrief en bleven daardoor van deze informatie verstookt. Namens de redactie hiervoor onze welgemeende excuses.

Het lijkt ons daarom zinvol dit nummer van Hofnieuws te gebruiken voor een overzicht van de diverse data voor Hofnieuws in 2017.

	verschijnt op:	uiterste inleverdatum kopij
Hofnieuws nr. 2	woensdag 19 april	3 april
Hofnieuws nr. 3	woensdag 5 juli	19 juni
Hofnieuws nr. 4	woensdag 27 sept.	11 sept.
Hofnieuws nr. 5	woensdag 29 nov.	13 nov.

Mochten er toch nog wijzigingen komen in deze planning dan leest u dit in het komende nummer van Hofnieuws.

Namens de redactie,
Roy Weijens

*Trek iets positiefs aan,
dat past altijd!*

HOFNIEUWS

Hofnieuws is het parochieblad van de HH Martelaren van Gorcum, de Heilige Familie en de Christus Koning. Het blad wordt gratis verspreid onder de parochianen en vrienden van de Martelaren, de Heilige Familie en de Christus Koning.

Medewerkers:	C. van Loon	redactie
	R. Weijens	lay-out
	J. Quint	tekenaar
	T. Dijks	copyprint
	Vrijwilligers	vouw- en nietwerk

Kopij en berichten voor HOFNIEUWS stuurt u naar:
Roy Weijens, Pythagorasstraat 101hs
1098 EZ Amsterdam, telefoon 020 – 69 44 375
e-mail: hofnieuwskopij@gmail.com

Secretariaat Hofkerk	Linnaeushof 94 e-mailadres: secretariaat@hofkerk.nl	665 38 30
Diaken	C. van Loon, Linnaeushof 94	665 38 30
Pastoraatsgroep	F. de Haas (voorzitter), Berthelotstraat 10	692 99 29
Locatiebestuur	A. Anderegg, Reaumurstraat 36 e-mail: arthur.anderegg@xs4all.nl	06-5367 4953
Bestuur Personele Unie	T. Broerse, Galileïplantsoen 22	694 11 83
Bezorging Hofnieuws		
Caritas	N. Essen (secretaris), Anfieldroad 47	693 62 12
Kerkzaken	B. Hilhorst, Kruislaan 132	692 40 81
Koffiebeuk	mw. N. Disch, Galileïplantsoen 23	668 43 28
Dames & Herenkoor	mw. M. Steunenbergh, J. Kepplerstraat 17	665 08 64
Kinderkoor	mw. M. Kuijper, Linnaeushof 54	06-2396 4315
Lit. Werkgroep. Mart.	mw. E. Togni, Galileïplantsoen 48	692 84 87
Meerklank	mw. E. Weijens, Pythagorasstraat 101hs	694 43 75

Voor informatie en het allerlaatste nieuws over de
Martelaren Parochie gaat u naar onze website:
www.hofkerk.amsterdam.nl.

Hier vindt u ook een link naar de site van De Regio.

Hofnieuws verschijnt maandelijks in een oplage van 750 ex.
Bijdragen kosten Hofnieuws: NL95INGB0003158376
t.n.v. Hofnieuws Diemen

LITURGIEKALENDER

zondag 19 februari 10.30 uur	Eucharistieviering Pater L. Frenzel	Jubilemus Domino
zondag 26 februari 10.30 uur	Woord- en Communieviering Pastor C. van Loon	LWM
woensdag 1 maart 19.30 uur	As-woensdag Pastor C. v. Loon + A. v. Buuren	LWM
MAAND VAN DE GASTSPREKERS		
zondag 5 maart 10.30 uur <i>Over: Frans v.d. Lugt</i>	1^e zondag van de Vasten Pastor C. van Loon Gast spreker: Pater J. Stuyt sj.	Meerklank
zondag 12 maart 10.30 uur <i>Over: D. Bonhoeffer</i>	2^e zondag van de Vasten Pastor C. van Loon Gast spreker: A. van Buuren	Jubilemus Domino
zondag 19 maart 10.30 uur <i>Over: Mart. v Gorcum</i>	3^e zondag van de Vasten Pastor C. van Loon Gast spr.: Pater H. Roelvink ofm.	LWM
zondag 26 maart 10.30 uur <i>Over: zr. D. Stang</i> Na afloop van de viering	4^e zondag van de Vasten Pastor C. van Loon Gast spreker: dhr. C. Evers Kraam Cadeauwinkel van de Wereld 'Het Elsengroen'	Meerklank
zaterdag 1 april 19.30 uur	Vesperviering rond Etty Hillesum J. de Bruin en F. de Haas	
zondag 2 april 10.30 uur	5^e zondag van de Vasten A. v. Buuren + Mw. E. Molenaar	Jubilemus Domino
zondag 9 april 10.30 uur	Palmzondag Pastor C. van Loon	Meerklank
donderdag 13 april 19.30 uur	Witte donderdag Pastor L. Frenzel + C. v. Loon	Jubilemus Domino
vrijdag 14 april 15.00 uur 19.30 uur	Kruisweg A.v. Buuren Goede Vrijdag A.v. Buuren en mw. J. de Bruin	 LWM
zaterdag 15 april 21.00 uur	Paaswake Pater James + C. van Loon	LWM
zondag 16 april 10.30 uur	Pasen Pastor T.Hoedemaker + C.v. Loon	Meerklank